

Arrest

nr. 133 624 van 21 november 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 juli 2014 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HUYSMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 juli 2014 geeft de gemachtigde van de staatssecretaris de verzoekende partij een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt :

*“(...) wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd
(...)”*

De beslissing tot verwijdering van 07/07/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod. / Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op 07/07/2014.

Reden van de beslissing :

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten :

- *Artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat :*

(...)

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een drie eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten hem betekend op 11.04.2012 (13qq van 05.04.2012), op 21.08.2012 (13quater) en op 24.01.2014. Betrokkene weigert aan de terugkeerverplichting te voldoen, en werd bovendien door de stad Antwerpen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Daarenboven werd door het Parket en de Burgerlijke Stand van Antwerpen vastgesteld dat betrokkene trachtte een huwelijk aan te gaan dat niet gericht was op het aangaan van duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht. Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74/11, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod met een termijn van drie jaar opgelegd. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 74/11 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en de artikelen 8 en 12 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM).

De verzoekende partij betoogt dat zij gehuwd is met de heer M.H, met Belgische nationaliteit. Op 22 oktober 2014 hebben zij een afspraak met de stad Antwerpen en zij wensen een procedure tot gezinshereniging te starten. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing impliceert dat de verzoekende partij haar huwelijksleven met haar partner niet zou kunnen verderzetten. In casu kan de verzoekende partij uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins afleiden dat met haar persoonlijke situatie rekening werd gehouden conform artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing stelt dat het huwelijk niet gericht zou zijn op een duurzame verbintenis tussen partners. De huwelijksvoltrekking gebeurde echter op 28 juli 2014. Dit houdt zeker in dat er ondertussen een duurzame verbintenis is tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot. Niettemin houdt de verwerende partij daarmee nog steeds geen rekening in haar nota met opmerkingen. Ingevolge de bestreden beslissing zou de verzoekende partij voor minstens drie jaar van haar echtgenoot gescheiden worden, wat een schending inhoudt van artikel 8 van het EVRM. Volgens de verwerende partij staat artikel 8 van het EVRM een rechtmatige toepassing van de vreemdelingenwet niet in de weg, gezien het negatief advies van het parket van Antwerpen op 14 maart 2014. De verwerende partij verliest echter uit het oog dat de verzoekende partij en haar echtgenoot ondertussen gehuwd zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het gezins- en familieleven van de verzoekende partij in België. Zij is hier gehuwd met een Belgische man.

2.2. Artikel 74/11 van de vreemdelingenwet luidt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

[...]

§ 2. [...]

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

2.3. De Raad wijst erop dat krachtens artikel 74/11, § 1, eerste lid van vreemdelingenwet de duur van het inreisverbod dient te worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.). In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding met betrekking tot artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: *“De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.”* (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

2.4. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij voor het treffen van de bestreden beslissing op de hoogte was van het feit dat ondanks een eerder negatief advies, de nieuwe huwelijksaangifte van 28 juni 2014 aanleiding heeft gegeven tot het voorzien van een huwelijk op 14 juli 2014. Evenwel blijkt noch uit de motivering, noch uit het administratief dossier dat verwerende partij met deze gegevens rekening heeft gehouden. Zij beperkt er zich in de motivering omtrent het opleggen van een inreisverbod enkel toe de negatieve antecedenten weer te geven om haar beslissing te schragen zonder dat evenwel blijkt dat zij ook met de overige gegevens, met name het effectief voorzien zijn van een huwelijk, rekening heeft gehouden. Uit de bestreden beslissing tot oplegging van een inreisverbod kan derhalve niet worden afgeleid dat met deze specifieke omstandigheid rekening werd gehouden.

Met dergelijke handelwijze geeft de verwerende partij geen blijk van het doorvoeren van een individueel onderzoek waarbij rekening wordt gehouden met alle omstandigheden eigen aan het geval. Nochtans, zoals hierboven werd aangegeven, zit de verplichting om een dergelijk onderzoek te voeren vervat in artikel 74/11, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. In de nota met opmerkingen slaagt de verwerende partij er niet in deze vaststellingen te weerleggen. Zij beperkt zich tot een betoog inzake artikel 8 van het EVRM hetgeen voorgaande vaststellingen niet dienstig kan weerleggen.

2.5. Een schending van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet is aangetoond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 7 juli 2014 tot afgifte van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER